

ความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกที่อาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ ต่อปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิษณุ เกตรูน¹, นพพร วรรณประเสริฐ¹, ชัยภัทร ทวีรุจิโรจน์¹, เต็มสิริ ต้นสวัสดิ์¹, นัยนา ตรันธิ¹, เบลูจพร สาธิตการมณี¹, พิมพ์พร พันธุ์ทองทรัพย์¹, ปัดพงษ์ เกษสมบุญ², นฤมล สีนสุพรรณ²

¹นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 กองเวชศาสตร์ชุมชน ²อาจารย์ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Medical Students' Opinions Regarding the Dormitory Security Problems and Their Solutions

Wissanu Kettoon¹, Nopporn Vanaprasert¹, Chaiyaphat Thawirujirote¹, Tamsiri Tansawat¹, Naiyana Thranthi¹, Benjaporn Sathitkarnmanee¹, Pimporn Pankongsap¹, Pattapong Kasesomboon², Narumon Sinsupan²

¹The 5th Year Medical Students ²Lecturer Department of Community Medicine, Faculty of Medicine, Khon Kaen University, Thailand.

หลักการและเหตุผล: นักศึกษาแพทย์มีความจำเป็นต้องอาศัยในหอพักเมื่อเรียนในชั้นคลินิก เพราะต้องปฏิบัติงานนอกเวลา ซึ่งนักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ค่อนข้างเรียนหนักและมีความเครียดจากการเรียนและการปฏิบัติงานจึงจำเป็นต้องอาศัยหอพักที่สามารถอยู่ได้โดยมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อลดความเครียดและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในแต่ละปีได้มีรายงาน และมีการร้องเรียนเรื่องปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบ่อยครั้ง หลังการร้องเรียนผู้รับผิดชอบก็ได้พยายามแก้ไขแต่ปัญหายังคงมีอยู่ คณะผู้วิจัยสอบถามข้อมูลเบื้องต้นกับกลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ พบว่า ปัญหาเรื่องความปลอดภัยภายในหอพักเป็นปัญหาสำคัญต่อนักศึกษาแพทย์ เพราะทำให้เกิดภาวะเครียด และมีผลต่อการเรียนและการปฏิบัติงาน ดังนั้นหากมีการศึกษาปัญหาที่แท้จริงและแนวทางในการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยที่สอดคล้องกับความเป็นจริง และมีความเป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายจะทำให้ลดปัญหาดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อปัญหาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์ และศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์

Background: Medical students need to stay at the University dormitory because they are on duty at night and they need these security both at work and at the dormitory. Thus, the security of dorm was important factor for their quality of life. The security problems of several reports have been delivered to students affair unit from time to time. However, there have been no concrete solution for these problems. Therefore a descriptive study of medical student opinion would be essential for the future policy for medical students safety at the University dormitory.

Objective: To study medical students opinions regarding 1. dormitory security problems 2. solution for security problems.

Study design: A descriptive study was conducted

Setting: The medical students dormitory number 1 and 2

Study population and samples: The 276 medical students were recruited to the study and the 184 medical students that lived in the dorm number 1 and 2 were selected as the representation

Tools: A self administered questionnaire was performed containing the personal biodata, opinions regarding the dormitory security problems and their solutions and recommendation for the solution.

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยเชิงพรรณนา

สถานที่ศึกษา: หอพักนักศึกษาแพทย์ 1 และ 2 ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประชากรศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง: นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 276 คน ขนาดตัวอย่าง 184 คน และใช้การสุ่มแบบเป็นระบบ

เครื่องมือ: แบบสอบถามชนิดตอบเอง ประกอบด้วย 1. ข้อมูลทั่วไป 2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาความไม่ปลอดภัยของหอพัก 3. ข้อเสนอแนะ และได้ใช้ Cronbach's alpha เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล: ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS PC นำเสนอข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน พิสัยควอไทล์ ความถี่ ช่วงเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 หรือ 95% CI

ผลการวิจัย: อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามเท่ากับร้อยละ 89.1 และพบว่า นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก จำนวน 138 คน (ร้อยละ 84.2) มีความเห็นว่าหอพักนักศึกษาแพทย์มีปัญหาความไม่ปลอดภัย (95%CI : 77.4, 89.2) โดยนักศึกษาแพทย์ 102 คน (ร้อยละ 73.9) มีความเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขและปัญหาที่ต้องแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาการที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกหอพักโดยเสรี (ร้อยละ 78.3) ส่วนปัญหาอันดับ 2 คือ นักศึกษาแพทย์ขาดความระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง (ร้อยละ 63.8)

ส่วนแนวทางการแก้ไขนั้นนักศึกษาจำนวนมากถึง 164 คน (ร้อยละ 89.1) มีความต้องการให้แก้ไขการมีบุคคลภายนอกเข้าออกหอพักนักศึกษาแพทย์โดยเสรีในระดับมากและมากที่สุด โดยเสนอให้บุคคลภายนอกแลกบัตรก่อนขึ้นหอพัก (ร้อยละ 63.4) รองลงมาร้อยละ 60.4 นักศึกษาแพทย์เสนอให้มีการจัดตั้งหน่วยกระจายข่าวสารในหอพักเพื่อแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นในหอพักต่อนักศึกษาและฝ่ายพัฒนานักศึกษาของคณะแพทยศาสตร์เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

สรุป: นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หอพักนักศึกษาแพทย์มีปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยและต้องการให้มีการแก้ไขโดยบุคคลภายนอกแลกบัตรก่อนขึ้นหอพักนักศึกษาแพทย์ มีการจัดตั้งหน่วยกระจายข่าวสารในหอพักเพื่อแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นในหอพักต่อนักศึกษาแพทย์และฝ่ายพัฒนานักศึกษา คณะแพทยศาสตร์

Data analysis: SPSS (PC) for window was used to analyze the frequencies, percentages, mean (SD), median (IQR) and 95% CI. Student T-test and Mann-Whitney U test were also used to analyze the association between security problems and some interested factors.

Results: The responses rate was 90% (164/184). The study showed that 138 medical students (84.2%) (95% CI : 77.4, 89.2) thought that their dorm had some security problems. One hundred and two of them (73.9%) required to solve these problems. The most common medical students' opinion regarding the problem was unrecognized person accessed to the dorm (73.8%) following by the problem of carelessness of medical students (63.8%).

The most popular solution to decline unrecognized person was the use of ID card presentation (63.4%), for the second solution, announcement regarding loss asset should be performed (60.4%).

Conclusions: The study showed that most population thought that the asset security problems need solution. The most important problem, the unrecognized person accessed to the dorm. Following by, the security guard neglect of their turn. The most popular solution, the use of ID card presentation, for the second solution announcement regarding loss asset should be performed and the least, increased security guard.

Keywords: Medical student, Dormitory security

บทนำ

นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยอยู่ในหอพักเนื่องจากต้องปฏิบัติงานนอกเวลาดังนั้นหากมีปัญหาที่พักอาศัยไม่มีความปลอดภัย จะทำให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ลดลง ซึ่งอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนและการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยลดลงได้ เนื่องจากคุณภาพชีวิตที่ดีจะต้องมีความเป็นอยู่ที่สุขกายสุขใจ รวมไปถึงการมีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิต ซึ่งความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตที่ดี

หอพักนักศึกษาแพทย์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาแพทย์ และควรมีคุณภาพ ซึ่งโดยทั่วไปประกอบไปด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านความสะดวก ด้านความสบาย ด้านความปลอดภัย ด้านการสื่อสารและคอมพิวเตอร์ ด้านกรรมการหอพักรวมถึงอาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก ด้านพัฒนาการศึกษา และด้านลงทะเบียนนักศึกษาที่ผิดระเบียบ¹

จากการศึกษาของประชากร สุวรรณธาดา² พบว่า ปัญหาที่พบในหอพักมหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ ปัญหาความปลอดภัยในทรัพย์สิน ปัญหาเสียงรบกวน ปัญหาห้องอาบน้ำห้องส้วม ซึ่งปัญหาด้านความปลอดภัยเป็นปัญหอันดับ 1 นอกจากนี้ในแต่ละปีฝ่ายพัฒนานักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับแจ้งเรื่องเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์บ่อยครั้งมากแต่ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาได้ถึงแม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะบอกว่าปัญหาการลักขโมยทรัพย์สินภายในหอพักเป็นปัญหาที่สำคัญแต่ยังไม่มีการศึกษาปัญหานี้อย่างจริงจังและไม่เคยมีการทำวิจัยในเรื่องดังกล่าว

คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยขอนแก่น และแนวทางการแก้ปัญหาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาแพทย์เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะได้นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์ และแนวทางในการแก้ปัญหาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา

ประชากรศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 276 คน เมื่อผ่านเกณฑ์คัดออกแล้วได้จำนวน 184 คน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในกลุ่มประชากรทั้งหมด

คำนิยามเชิงปฏิบัติการ

ปัญหาความปลอดภัย หมายถึง ปัญหาความปลอดภัยในทรัพย์สินของนักศึกษาแพทย์ในหอพักนักศึกษาแพทย์ที่เกิดจากมนุษย์กระทำ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรแก้ไข ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาทรัพย์สินสูญหาย มีบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่นักศึกษาแพทย์เข้ามาในหอพัก พนักงานรักษาความปลอดภัยละเลยในการปฏิบัติในหน้าที่ ห้องพักง่ายต่อการจัดแงะเข้าไปขโมยทรัพย์สิน นักศึกษาขาดความระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง

หอพักนักศึกษาแพทย์ คือ สถานที่พักอาศัยที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้กับนักศึกษาแพทย์

แนวทางการแก้ปัญหา คือ วิธีการขจัดหรือบรรเทาปัญหาซึ่งนักศึกษาแพทย์ที่อาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาแพทย์มีความเห็นว่าน่าจะแก้ไขได้

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดตอบเอง ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1. ข้อมูลทั่วไป 2. ความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกที่อาศัยในหอพักแพทย์ต่อปัญหาความปลอดภัยในหอพักแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวในรอบปีที่ผ่านมา 3. ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกและเก็บแบบสอบถามซึ่งให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยที่ห้องพักของนักศึกษาแพทย์ที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการแนบเอกสารคำชี้แจงแก่ผู้เข้าร่วมวิจัย วัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโดยแจ้งว่าผู้วิจัยจะเสนอผลการวิจัยในภาพรวมซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ตอบแบบสอบถามสามารถดึงชื่อออกจากใบปะหน้าแบบสอบถามออกก่อนส่งแบบสอบถามคืนได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS PC และนำเสนอข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัธยฐาน (Median) และพิสัยควอไทล์ (IQR),

ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 (95%CI)

จริยธรรมงานวิจัย

งานวิจัยนี้ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี พ.ศ. 2550

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้สรุปผลการวิจัยเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไป

คณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวน 184 ชุด และมีผู้ตอบกลับ 164 ชุด (ร้อยละ 89.1) เป็นเพศชาย 65 คน (ร้อยละ 39.8) เพศหญิง 99 คน (ร้อยละ 60.2) อายุต่ำสุด 19 ปี สูงสุด 28 ปี ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 ปี โดยมีค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 2 เป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน (ร้อยละ 27.4) นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 จำนวน 63 คน (ร้อยละ 38.4) และนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 จำนวน 56 คน (ร้อยละ 34.1) ค่ามัธยฐานของรายรับต่อเดือนเท่ากับ 5,750 บาท ค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 2,000 บาท รายรับต่อเดือนต่ำสุด 2,000 บาท และรายรับต่อเดือนสูงสุด 20,000 บาท มีนักศึกษาแพทย์อาศัยในหอพัก น้อยกว่า 6 เดือน จำนวน 39 คน (ร้อยละ 23.8) นักศึกษาแพทย์ที่อาศัยในหอพัก เป็นเวลา 6 เดือนถึง 1 ปี จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.6) และนักศึกษาแพทย์ที่อาศัยในหอพัก มากกว่า 1 ปี จำนวน 106 คน (ร้อยละ 64.6)

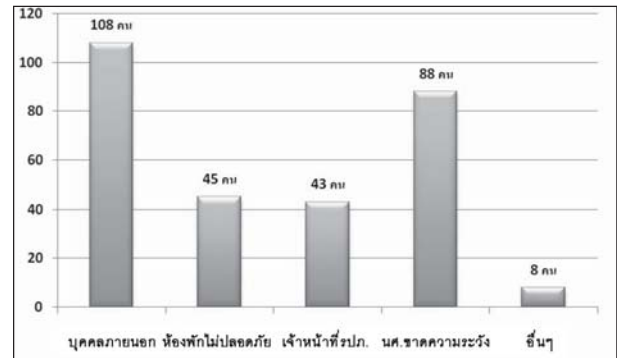
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกที่อาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ต่อปัญหาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ 1 และ 2 ในรอบปีที่ผ่านมา

นักศึกษาแพทย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า หอพักนักศึกษาแพทย์มีปัญหาเรื่องความปลอดภัย จำนวน 138 คน (ร้อยละ 84.1, 95% CI : 77.4, 89.2) และนักศึกษา 164 คน มีทรัพย์สินสูญหายซึ่งทรัพย์สินที่หายของนักศึกษาแพทย์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมารวมเป็นมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 127,690 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ย 778.60 บาท/คน/ปี (คิดจากนักศึกษาแพทย์ทั้งหมดในหอพักแพทย์) โดยปัญหาที่พบ ได้แก่

1. มีบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักโดยเสรี 108 คน (ร้อยละ 78.3)
2. นักศึกษาขาดความระมัดระวังทรัพย์สินของตนเอง 88 คน (ร้อยละ 63.8)
3. ห้องพักไม่ปลอดภัย 45 คน (ร้อยละ 32.6)

4. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่ได้ไม่เต็มความสามารถ 43 คน (ร้อยละ 31.2)

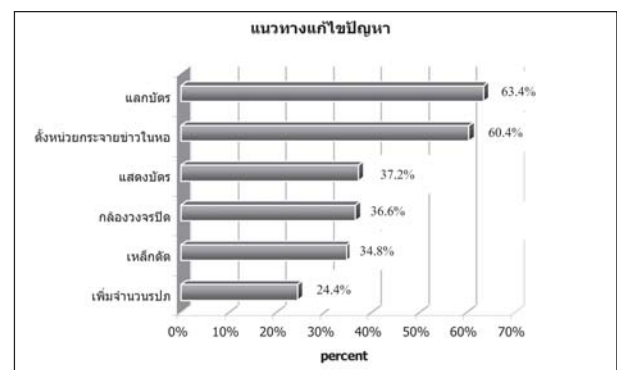
5. ปัญหาอื่นๆ 8 คน (ร้อยละ 5.8) เช่น มีขโมย (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 ปัญหาความปลอดภัยด้านต่างๆ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่อาศัยในหอพักนักศึกษาแพทย์ต่อแนวทางแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในหอพักแพทย์ 1 และ 2 ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

แนวทางการแก้ปัญหาที่นักศึกษาแพทย์ต้องการมากที่สุด คือ การมีมาตรการที่จะป้องกันมิให้บุคคลภายนอกเข้าหอพักได้โดยเสรีโดยเสนอว่า ควรมีการแลกบัตรก่อนขึ้นหอพัก (104 คน ร้อยละ 63.4) รองลงมา คือ ควรมีการจัดตั้งหน่วยแจ้งข่าวสารในหอพักโดยแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นในหอพักต่อนักศึกษาแพทย์และฝ่ายพัฒนานักศึกษา (99 คน ร้อยละ 60.4) ควรมีการแสดงบัตรนักศึกษาก่อนขึ้นหอพัก (61 คน ร้อยละ 37.2) ติดตั้งกล้องวงจรปิดที่บริเวณทางเข้าหอพัก และภายในหอพัก (61 คน ร้อยละ 36.6) ติดเหล็กดัดบริเวณบานเกล็ดที่ระเบียง (57 คน ร้อยละ 34.8) และเพิ่มจำนวน รปภ. (40 คน ร้อยละ 24.4) (รูปที่ 2)

รูปที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในหอพัก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกต่อปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาค่าสอบที่ไม่ปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์ซึ่งการศึกษาพบว่านักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหอพักมีปัญหาด้านความปลอดภัย ซึ่งทั้งผู้ที่เคยมีทรัพย์สินหายและไม่เคยมีทรัพย์สินหายต่างมองว่าเป็นปัญหาเช่นกัน อาจเนื่องมาจากในรอบปี พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมานักศึกษาที่พักในหอพักนักศึกษาแพทย์มีทรัพย์สินที่ถูกขโมยมูลค่าสูงถึง 127,690 บาท ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินทั่วไป เช่น หมวกกันน็อก รองเท้า เสื้อผ้า รวมไปถึงทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูง เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์มือถือ ยานพาหนะ และส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการมีบุคคลภายนอกเข้ามาภายในหอพัก ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน และคิดว่าหอพักนักศึกษามีปัญหาด้านความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับหอพัก¹⁻⁶ ที่ผู้พักอาศัยเห็นว่า ความปลอดภัยของหอพักเป็นเรื่องสำคัญที่สุดสำหรับผู้พักอาศัยในหอพัก

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาแพทย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าหอพักนักศึกษาแพทย์มีปัญหาความปลอดภัยในเรื่องที่บุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักโดยเสรีเป็นปัญหา มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 86 เคยพบเห็นบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักนักศึกษาแพทย์ และจุดที่ตั้งของหอพักนักศึกษาแพทย์นั้นบุคคลภายนอกสามารถผ่านเข้า-ออกได้อย่างอิสระ โดยไม่มีการตรวจสอบ จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดทรัพย์สินหายภายในหอพักได้ ปัญหาที่พบเป็นอันดับที่สอง ได้แก่ นักศึกษาแพทย์ขาดความระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lumude⁵ ซึ่งระบุว่าในห้องสมุด ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเข้มงวด แต่ทรัพย์สินยังหายเนื่องจากนักศึกษาขาดความระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง

ปัญหาที่พบเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ ความไม่ปลอดภัยของห้องพัก ซึ่งนักศึกษาแพทย์เพียงร้อยละ 27.4 คิดว่าเป็นปัญหาซึ่งน้อยกว่าที่ควรจะเป็น อาจเนื่องมาจากในรอบปี พ.ศ. 2550 หอพักมีการปรับปรุงห้องพักใหม่จึงมีเพียงบางห้องเท่านั้นที่ยังคงมีปัญหาเรื่องประตูห้องที่ไม่แข็งแรง มีการชำรุดและยังไม่ได้รับการซ่อมแซม

ปัญหาที่พบเป็นอันดับที่สี่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) ปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่เต็มความสามารถ ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีจำนวนน้อย และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจการปฏิบัติงานของ รปภ.อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การตอบแบบสอบถามแบบ Likert scale

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มักจะตอบข้อคำตอบปานกลาง⁷ จึงใช้วิธีเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้ scale มากและมากที่สุดรวมกัน พบว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ รปภ.ในอันดับท้ายสุด คือ ดำเนินการเมื่อนักศึกษาแพทย์มีทรัพย์สินหาย อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบคำถามข้อนี้มีจำนวนน้อยกว่าข้ออื่นๆ อาจเนื่องมาจาก มีจำนวนนักศึกษาเพียง 28 คนเท่านั้นที่มีประวัติทรัพย์สินหาย นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ที่ไม่เคยประสบปัญหาทรัพย์สินหายจึงไม่ทราบการดำเนินการของ รปภ. เมื่อนักศึกษาแพทย์แจ้งว่ามีทรัพย์สินหายขึ้น

ปัญหาที่พบเป็นอันดับที่ห้า ได้แก่ ปัญหาการมีขโมยเข้ามาในหอพัก เนื่องจากแบบสอบถามข้อนี้เป็นคำถามปลายเปิด จึงทำให้มีคนเลือกตอบน้อย นอกจากนั้นมีความเป็นไปได้ที่แบบสอบถามมีความครอบคลุมทุกประเด็นคำตอบแล้ว

สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งให้นักศึกษาแพทย์ระบุสถานที่ที่ทรัพย์สินหาย นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีทรัพย์สินหาย จึงเลือกตอบว่า ไม่ทราบมากที่สุด

สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาค่าสอบที่ไม่ปลอดภัยของหอพักนักศึกษาแพทย์ที่ศึกษานั้น ความคิดเห็นที่เสนอเป็นอันดับที่ 1 คือ ควรมีการให้บุคคลภายนอกแลกบัตรก่อนเข้าหอพัก ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักโดยอิสระที่ถูกเลือกกว่าเป็นปัญหาอันดับที่ 1 อาจเนื่องมาจากในขณะนี้บุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักเป็นจำนวนมาก และทุกคนเข้ามาโดยเสรี เพราะไม่มีการตรวจกรองการเข้าหอพักนักศึกษาเลย จึงเป็นการเสี่ยงต่อการที่บุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีเข้ามาในหอพัก และเป็นสาเหตุของปัญหาทรัพย์สินของนักศึกษาแพทย์หายก็ได้

ข้อเสนอแนะอันดับที่สอง คือ ควรมีการจัดตั้งหน่วยกระจายข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัยในหอพัก เนื่องจากนักศึกษาต้องการทราบข่าวเมื่อมีการหายของทรัพย์สินภายในหอพักแพทย์ เพื่อจะได้ยื่นเตือนให้นักศึกษาแพทย์มีการระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเองมากยิ่งขึ้น

สรุป

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่าปัญหาทรัพย์สินหายภายในหอพักนักศึกษาแพทย์ มีผู้คิดว่าเป็นปัญหาถึง 138 คน (ร้อยละ 84.2, 95% CI : 77.4, 89.2) และส่วนใหญ่บอกว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ มีบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักอย่างอิสระ และรองลงมา คือ ปัญหาที่นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ขาดความระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง จึงทำให้ทรัพย์สินถูกขโมยได้โดยง่าย ซึ่งแนวทางแก้ปัญหานักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด คือ ควรให้บุคคลภายนอกแลกบัตรก่อนขึ้นหอพัก นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งหน่วยกระจายข่าวสารภายในหอพักเพื่อแจ้งปัญหาที่

เกิดขึ้นในหอพักต่อนักศึกษาแพทย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายพัฒนานักศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพัก ตลอดจนทุกท่านที่เกี่ยวข้องกับหอพัก เพื่อจะได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยของหอพักแพทย์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ด้านนโยบาย

จากผลการวิจัยพบว่า หอพักนักศึกษาแพทย์ มีปัญหาด้านความปลอดภัย และแนวทางที่จะแก้ปัญหาตามความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นสมควรให้บุคคลภายนอกแลกรับบัตรก่อนเข้าและออกจากหอพักนักศึกษาแพทย์ และน่าจะจัดตั้งหน่วยกระจายข่าวสารภายในหอพักและแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นในหอพักต่อนักศึกษาแพทย์ ตลอดจนแจ้งข่าวต่อฝ่ายพัฒนานักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวนี้เพื่อจะได้แก้ไขปัญหานี้ได้

ด้านการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาแพทย์ และปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาของหอพักนักศึกษาแพทย์ อย่างไรก็ตาม หากหอพักอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยทำการวิจัย เช่นเดียวกันก็สามารถนำข้อมูลที่ได้เสนอผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำไปพัฒนาหอพักนักศึกษาอื่นๆ ต่อไปได้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ ลิ้มปวีโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักนักศึกษาแพทย์ รศ.พญ.จตุรรัตน์ กันต์พิทยา คณะกรรมการหอพักแปดหลังมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่กรุณาให้คำแนะนำด้านปัญหาความปลอดภัยทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ในหอพักนักศึกษาแพทย์ และขอขอบคุณคณาจารย์ตลอดจนเจ้าหน้าที่ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชนทุกท่าน ที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. อัมพร อรุณศรี. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่. (วิทยานิพนธ์) สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2548.
2. ประภากร สุวรรณธาดา. A study of housing demand for Khonkaen University students. (วิทยานิพนธ์) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2538.
3. กัญชพร วงศ์โปธา. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกหอพักในกำกับของนักศึกษาสายสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2549.
4. พรทิศา จันทร์ที. ความพึงพอใจของนิสิตหอพักหญิง 1-8 ที่มีต่อการให้บริการของหน่วยหอพัก งานบริการและสวัสดิการ กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548. (วิทยานิพนธ์) พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร; 2548.
5. Lamude DF Dr. Campus security technology and university crime 1990. (Journal) USA; 1990.
6. นริศ บุญธนนัทธ. คุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติงานในเขตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. (วิทยานิพนธ์) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2550.
7. George F. Bishop. Experiments with the middle response alternative in survey questions. Public Opinion Quarterly, 1987.

